

Upon Entry (L'arribada)

Direcció i guió: Alejandro Rojas, Juan Sebastián Vasquez **País:** Espanya **Durada:** 72 min **Any:** 2023 **Gènere:** Thriller **Interpretació:** Alberto Ammann, Bruna Cusi, Ben Temple, Laura Gómez **Fotografia:** Juan Sebastián Vasquez **Distribuïdora:** Karma Films
Estrena a Espanya: 16/06/2023
No recomanada per a menors de 7 anys
Versió original en català

SINOPSI

L'Elena (Bruna Cusi) i el Diego (Alberto Ammann) formen una parella internacional, ella és de la ciutat de Barcelona (Espanya) i ell és de Caracas (Veneçuela). Un dia decideixen viatjar als Estats Units per conèixer el país. Tot i això, les coses es complicaran quan arribin a l'aeroport JFK de Washington. Allà els agafaran com a immigrants i la policia americana els farà un interrogatori de diverses hores. (Sensacine)

CRÍTICA

29/11/2022 - Els cineastes Alejandro Rojas i Juan Sebastián Vásquez presenten una interessant òpera prima entre el drama i la comèdia negra

T'armes de valor i te'n vas. Decideixes començar una nova vida, provar sort en un altre lloc, lluny de la que va ser casa teva. Arrossegues les teves pors, dubtes, il·lusions, esperances, sacrificis, renúncies. No saps com sortirà, què t'esperarà, si potser un dia diràs que va ser un encert o un error, però has pres aquesta decisió. Ja ets aquí, a punt d'embarcar cap a un altre país, t'imagines allà, en aquest nou horitzó, i de cop i volta, tot es pot torçar, la teva vida sencera depèn d'una decisió aliena, d'un tros de paper, que l'autoritat de torn decideixi que pots arribar o no al teu destí.

Aquesta és la història que intenta explicar **Upon Entry (L'arribada)**, l'òpera prima dels cineastes veneçolans **Alejandro Rojas** i **Juan Sebastián Vásquez**, protagonitzada per **Bruna Cusi** i **Alberto Ammann**, i que acaba de presentar-se a la 26 edició del Festival Black Nights de Tallinn, dins de la Competició d'Òperes primeres, on ha aconseguit el Premi FIPRESCI. A partir de les vivències personals dels directors com a emigrants (tots dos van néixer a Caracas i van prendre aquesta decisió de buscar-se la vida a l'estranger), la pel·lícula narra la història del Diego i l'Elena, una parella que, després de passar un temps vivint junts a Barcelona (ella és d'allà, ell de Veneçuela), decideixen mudar-se als Estats Units. Tot i això, els seus plans de canviar de vida lluny dels seus llocs d'origen xoquen amb la determinació de les autoritats. En entrar a la zona d'immigració de l'aeroport de Nova York, seran sotmesos a tot un procés d'inspecció (amb interrogatori psicològic inclòs), del qual dependrà el rumb de les seves vides.

Si bé al principi sembla que la pel·lícula anirà pels llocs comuns i els clixés (hi ha algun coqueteig amb això), els directors aconsegueixen deixar enrere aquest flirteig i donar una bona orientació a la seva proposta. En aquest cas (i com sol passar), l'encert sembla partir de la senzillesa, tant en la forma com en el fons. Es nota que els cineastes expliquen a partir d'una cosa coneguda i viscuda, i que ho volen explicar de la millor manera perquè la història quedi en un primer pla, de manera sòbria, sense artificis innecessaris. Hi ha minuciositat en el detall, els personatges i les situacions resulten creïbles, aconsegueixen transmetre el món emocional d'aquesta parella protagonista en aquesta cruïlla, la por, el desconcert, la incertesa, la impotència, el patiment.

Upon Entry (L'arribada) parla de la por a l'altre, del racisme, de l'abús de poder, de l'absurditat i la malícia de certa burocràcia (i amb això, de la capacitat de l'ésser humà per ser profundament imbècil), de la vulnerabilitat davant d'aquestes situacions. Tot i això, lluny de recrear-se en el drama (encara que també ho sigui), la pel·lícula aconsegueix tenir cert humor recargolat a partir del reflex d'aquesta realitat. Amb això, una de les seves grans virtuts procedeix del maneig del to i del ritme, en la capacitat de saber portar la pel·lícula cap al seu clímax, de fer que, veladament, certes situacions, de tan absurdes i que treuen de polleguera, es tornin còmiques.

Com a petita relliscada, cap al final, la pel·lícula sembla fregar aquests tòpics dels quals va aconseguir escapar, amb un desenllaç massa obvi i marcat. Malgrat això, **Upon Entry (L'arribada)** aconsegueix ser una pel·lícula per passar una bona estona, assolir la seva versemblança i fer-nos oblidar per un temps (el del seu metratge) que som davant d'una ficció.

Júlia Olmo – cineuropa.org